

Το πάθος της συκοφαντίας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Προλογικά

Η συκοφαντία είναι ψευδής κατηγορία. Είναι, διαβολή. Και είναι βέβαιο ότι ο διάβολος είναι εφευρέτης της συκοφαντίας, ως πατέρας του ψεύδους, εφόσον ο συκοφάντης είναι εκείνος που κατεξοχήν ψεύδεται.

Το να σηκώσει ο άνθρωπος τη συκοφαντία είναι μεγάλος άθλος. Και τον σηκώνει μόνο εκείνος που προσβλέπει προς τον Κύριο Ιησού, ο οποίος όταν «ενηθρώπησε» και ήλθε στη γη, σήκωσε τον Σταυρό της συκοφαντίας και οδηγήθηκε ως τον αιμωτικό θάνατο.

Η συκοφαντία είναι μέγα άλγος για τον συκοφαντούμενο και φοβερή δοκιμασία για την πνευματική του υπόσταση. «Ουκ ἔστιν», μας λέει ο Ιερός Χρυσόστομος, «ουδέν αφορητότερον τοῖς οδυνημένοις λόγον δυνάμενον δακείν ψυχὴν»(1). Δεν υπάρχει δηλαδή τίποτε πιο αφόρητο για όσους υφίστανται την οδυνη της συκοφαντίας, γιατί η συκοφαντία είναι πραγματικά δάγκωμα για την ψυχή. Γι' αυτό και ο προφήτης Δαβίδ ἔλεγε προς τον Κύριο: «Λύτρωσέ με ἀπὸ τῆς συκοφαντίας τῶν ἀνθρώπων καὶ θὰ φυλάξω τὰς ἐντολὰς σου»(2).

[\(περισσότερα...\)](#)